

tisk kontroversielt i det her, er det nu vigtigt, at I holder det skjult; de europæiske befolkninger skulle nødig opdage det, her i forbindelse med at vi ratificerer traktaten. For det skal jo, som hr. Svend Auken tidligere i dag har sagt, helst gå gnidningsløst, og pointen er altså så, at det, når det kommer til stykket, åbenbart ligesom ligger i det her systems indre logik, at det er tilrådeligt at holde tingene tilbage og lade være med at få for meget politisk debat. Om ikke andet har Jo Leinens åbenhjertigheder i det interne brev i hvert fald betydet, at vi i Enhedslisten er glade for, at der fortsat er yderligere mulighed for at stille spørgsmål i den her sag, for måske har vi alligevel ikke været grundige nok i det arbejde, der er lavet indtil nu, og det vil vi selvfølgelig rette op på.

Men den her traktat løser altså ikke de grundlæggende problemer i EU. Men hvad så med de nye ting? Er de alligevel ikke forbedringer? Et af de interessante synspunkter, der fremføres her i debatten i dag, er, at det at flytte magt fra det danske Folketing over i Europa-Parlamentet er en demokratisering. Jeg tror faktisk, at fru Lone Dybkjær nærmest kom til at sige, at hun da vist godt vidste, at det nok ikke var sådan for Danmark, men så var det sådan for andre lande, der ikke havde et Europaudvalg og derfor ingen demokratisk tradition for at træffe demokratiske beslutninger om ting, der foregår i EU. Men realiteten er jo, at det ikke styrker den folkelige deltagelse, hvis man flytter magt fra det danske Folketing over i Europa-Parlamentet, det styrker ikke det folkelige engagement og den folkelige mulighed for at øve indflydelse. Det har jo intet på sig. Det, der sker, er, at man sikrer de større lande større indflydelse, og det er da også det, der ligger bag ændringerne i beslutningsprocessen med at gå over til flere flertalsafgørelser. Man gør også det, at man ændrer på stemmewægtene, sådan at de store lande får større indflydelse. Hvis man opfatter det, der foregår i det danske Folketing, som et udtryk for demokrati og mener, det er vigtigt, at de beslutninger, der træffes der, har bindende betydning, kommer man ikke uden om, at vedtagelsen af den her traktat reducerer demokratiet.

Så kan man spørge: Jamen bliver det ikke mere effektivt? Og det må jeg nok medgive at man ikke kan udelukke, selv om der nu træffes ganske mange beslutninger også i organer og sammenhænge, hvor man skal være enige for at træffe afgørelser. Men det kan naturligvis ikke udelukkes, at det gør det mere effektivt, at man

kan henvise til: Hvis I ikke tilslutter jer det her, bliver det vedtaget alligevel. Ja, måske kan det endda føre til, at der træffes flere beslutninger i enighed, end det ellers ville ske. Vi kan da godt erindre nogle gange, hvor vi i Europaudvalget har fået at vide af en minister, der skulle forhandle et område, at det jo ikke kan nytte noget at være imod, for så bliver vi stemt ned, så vi må hellere gå ind i processen og forsøge at påvirke den. Så man kan jo ikke udelukke, at det er mere effektivt, men jeg tror bare, man må erkende, at mulighederne for at udøve indflydelse fra os, der sidder her, bliver reduceret.

Så har man sagt: Jamen Folketinget får større muligheder for at reagere. Og det er rigtigt, at man, i forlængelse af at man på en række områder fratager Folketinget afgørende indflydelse, giver mulighed for at aflevere gule og orange kort, hvorom det bedste, man kan sige, er, at det ville være et fantastisk eksperiment, hvis man indførte den slags gule og orange kort i sportsverdenen – det må vel være der, inspirationen kommer fra. At det røde kort så er blevet til et orange, siger måske lidt om karakteren.

Så vil vedtagelsen af den her traktat også gøre, at EU vil få bedre muligheder for at agere sikkerhedspolitisk og udenrigspolitisk. Det er der nogle, som siger er meget godt, for så kommer der et alternativ til USA. Det interessante er, at det på to områder nu minder lidt for meget om USA.

For det første formuleringen om, at man skal forbedre den militære kapacitet: Hvis man ser på den aftale, der er lavet mellem de EU-ukritiske partier, vil man se, at de dog ikke når frem til, at det betyder nedrustning, selv om det er lige før, nogle af dem gerne så at det var sådan, det skulle fortolkes. Men de siger, at det godt kan gøres uden at bruge flere penge, og det kan man jo ikke udelukke at det kan; men altså en forbedring af den militære kapacitet.

For det andet slår man fast, at man jo sådan set skal handle i overensstemmelse med principperne i FN – men altså ikke med udgangspunkt i, at der skal være truffet beslutninger i FN – og det var præcis det samme argument, som USA i sin tid brugte, da de startede i Irakkrigen.

Så alt i alt mener vi, at der er en del nyt i den her forfatning; men det nye er ikke godt, og det gamle, der var rigtig skidt, er bevaret.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen, der ønsker korte bemærkninger, hvorfor vi går videre i ord-